

Skatteovervejelser ved firmaers sponsoring af lokale klubber

Landsskatteretten har i en ny afgørelse fastslået, at det ikke har skattemæssig betydning, hvis en virksomhed sponsorerer en sportsklub indenfor en idrætsgren, som ejeren af virksomheden selv interesserer sig for.

Af *Jesper Larsen*, jl@bdo.dk

Danske sportsklubber er stærkt afhængige af deres sponsorindtægter. Det gælder især de klubber, der er repræsenteret i de øverste rækker af deres idrætsgren. Derfor gør de også meget for deres sponsorer ved at lade disse indgå i særlige erhvervsklubber, hvor de i forbindelse med klubbens kampe kan mødes med andre erhvervsfolk, høre eksklusive oplæg fra klubbens træner og få serveret lidt god mad og drikke.

Når en virksomhed skal vælge, hvor den vil lægge sine sponsorpenge, sker det selvfølgelig altid ud fra overvejelser om, hvor den får mest reklameværdi for pengene. Ikke så sjældent har det dog også betydning, om der er tale om en klub og en idrætsgren, som ejeren af virksomheden har en forkærlighed for og måske selv er medlem af eller dyrker. Den slags kan nemt føre til en skattesag. Det viser en [ny afgørelse](#) fra Landsskatteretten.

Skiltefirmaets sponsorat

Sagen handlede om et anpartsselskab, der drev en mindre skiltevirksomhed og som havde tegnet et sponsorat på 42.000 kr. i en lokal sportsklub. Som en del af sponsoratet blev ejeren af virksomheden medlem af klubbens erhvervs- og sponsorforum, hvis medlemmer havde fri adgang til klubbens hjemmekampe og til deltagelse i sædvanlige før-kamp-aktiviteter inklusive spisning. Klubben anslog selv værdien af denne del af sponsoratet til at udgøre et beløb på 12.600 kr., svarende til 30 % af det samlede sponsorvederlag.

Skattemyndighederne var ikke uenige i, at skiltevirksomheden var berettiget til skattefradrag for udgiften til det samlede sponsorat. Myndighederne var imidlertid af den opfattelse, at ejeren skulle beskattes af værdien af de goder - de 12.600 kr. - som han opnåede via sin deltagelse i sponsorforummet, som et personalegode i selskabet. Dette var Landsskatteretten imidlertid ikke enig i og ophævede derfor beskattningen.

Som begrundelse henviste retten først til, at det ikke i sig selv er tilstrækkeligt til at foretage skattemæssige korrektioner, at ejeren personligt interesserer sig for den idrætsgren, som hans virksomhed sponsorerer. Dernæst henviste retten blandt andet til, at ejerens deltagelse i klubbens arrangementer ikke adskilte sig fra deltagelse i forretningsmæssige receptioner eller netværk og til, at klubben - tillige med andre idrætsklubber - udgjorde en betydelig del af skiltevirksomhedens kundekreds.

Kommentar

Mange klubber vil sikkert drage et lettelsens suk over denne afgørelse, der i vores optik utvivlsomt er rigtig. Et modsat udfald af sagen kunne nemlig meget nemt have fået negativ betydning for mindre virksomheders lyst til at tegne sådanne sponsorater.

INDHOLD

- Skatteovervejelser ved firmaers sponsoring af lokale klubber
- Beskatning af vennetjenester
- Mere end 90.000 lønmodtagere beskattes af fri bil
- Lønproduktion i udlandet kan give momsbovl i Danmark
- Regnskabsmæssig behandling af låneomlægninger

Beskatning af vennetjenester

En ny afgørelse fra Landsskatteretten viser, at beskatning af vennetjenester nok er en sjældenhed, men ingenlunde er udelukket. Heller ikke blandt erhvervsdrivende, som får en hjælpende hånd i deres forretning.

Af Tanya Honoré Schultz, tas@bdo.dk

Den aktuelle sag handlede om en tøjbutik, hvis indehaver havde været sygemeldt og modtaget sygedagpenge i det meste af 2012, men som desuagtet havde været åben hele året, uanset at den blev drevet uden ansatte. Forklaringen på dette var, at indehaveren under sin sygdom, havde fået seks venner og bekendte til på skift at passe butikken, hvilket de havde gjort uden at modtage betaling for arbejdet.

Skattestyrelsen havde opgjort værdien af den samlede familie- og vennetjeneste til et beløb på 151.600 kr., idet indehaverens sygdomsfravær havde udgjort 1.516 arbejdstimer, og timelønnen skønsmæssigt var ansat til 100 kr.

Sagen for Landsskatteretten angik to spørgsmål. For det første om det var med rette, at forretningsindehaveren var blevet beskattet af værdien af vennernes hjælp. For det andet om han var berettiget til fradrag for et tilsvarende beløb, sådan at han blev stillet som om, at han faktisk havde udbetalt (fradragsberettiget) løn til hjælperne, men efterfølgende fået pengene tilbage som en (skattepligtig) gave.

I sin afgørelse fastslog Landsskatteretten, at det var med rette, at klageren var blevet beskattet af værdien af vennernes hjælp, da det havde givet ham en formuefordel. Og Landsskatteretten mente ikke, at han var berettiget til et tilsvarende fradrag, da han ikke havde været retligt forpligtet til at betale for hjælpen. Du kan læse afgørelsen [her](#).

Kommentar til afgørelsen

På grund af hjælpens meget betydelige omfang, er det ikke overraskende, at Landsskatteretten var enig med Skattestyrelsen i, at ejeren var skattepligtig af værdien af vennernes hjælp. Derimod synes Landsskatterettens begrundelse - for ikke at indrømme ejeren et fradrag af tilsvarende størrelse - ikke særlig overbevisende. Det kunne derfor være interessant, hvis afgørelsen blev indbragt for domstolene. Det er uvist, hvorvidt det sker.

Hjælpen blev i den konkrete sag ikke ydet af nærtstående familiemedlemmer. Havde dette været tilfældet, ville der ikke være sket beskatning af værdien. I stedet skulle der have været betalt gaveafgift, hvis værdien de enkeltes arbejdsindsats havde oversteget bundgrænsen for gaver, hvilket den næppe havde gjort for nogen af dem.

Det fremgår ikke af afgørelsen, hvorvidt Skattestyrelsen havde beskattet de seks hjælpere af værdien af det arbejde, som de havde udført i tøjforretningen. Dette er dog ikke sandsynligt. Skattestyrelsen er heldigvis generelt tilbageholdende med at beskatte borgere af penge, som de rent faktisk ikke har tjent. Ikke desto mindre sker det en gang i mellem. Fx findes der flere afgørelser, hvor forældre er blevet beskattet af en skønsmæssig lejeindtægt, fordi de har lejet en lejlighed ud til deres barn for et beløb under markedslejen.

Vennetjenester i privatsfæren

Da de nuværende skatteregler om vennetjenester blev lovfæstet i 2012, fastslog den daværende skatteminister, at der skal betales enten skat eller gaveafgift af værdien af væsentlige vennetjenester i privatsfæren. Hvis fx en pensioneret tømmer således hjælper sin datter og svigersøn med at bygge et nyt hus, kan dette derfor i princippet få skattemæssige konsekvenser for det unge par, hvis der er tale om en betydelig arbejdsindsats over en længere periode fra faderens/svigerfarens side.

”Det kunne derfor være interessant, hvis afgørelsen blev indbragt for domstolene”

Mere end 90.000 lønmodtagere beskattes af fri bil

Jo større dit private kørselsbehov er, jo mere fordelagtigt er det at have firmabil. Det har mange fået øjnene op for, og antallet af lønmodtagere, der beskattes af fri bil, er derfor ikke bare stort, men også voksende.

Af Lars Jacobsen, lar@bdo.dk

Begrebet "fri bil" bruges om firmabiler, som ikke kun bruges til arbejdsrelateret kørsel, men også til privat kørsel, herunder til kørsel mellem hjem og arbejde.

Værdien af den private kørsel beskattes hos brugeren af bilen efter helt firkantede regler, og den er uafhængig af, hvor mange kilometer der rent faktisk køres privat i bilen. For personer med et beskedent privat kørselsbehov vil en højere pengeløn - hvilket almindeligvis er alternativet til en firmabil - derfor ofte være mere fordelagtigt.

Alle arbejdsgivere er forpligtet til at indeholde kildeskat af værdien af de ansattes frie bil, og hvert år indberetter arbejdsgiverne både, hvor mange ansatte der har haft fri bil og den samlede værdi af dette gode. Ifølge Skattestyrelsen er der for indkomstårene 2017 og 2018 indberettet følgende tal og beløb:

	Antal m/fri bil	Samlet værdi	Gennemsnitlig værdi
2018	90.468	6.903.898.232 kr.	76.313 kr.
2017	89.250	6.721.534.858 kr.	75.311 kr.

Den gennemsnitlige værdi svarer til en bil med en nyvognspris på 300.000 kr. Dette er dog ikke udtryk for, at flertallet af lønmodtagere med firmabil kører i mellemklassebiler. Der kan således være store variationer i bilernes størrelse og alder, ligesom leasingselskaberne - som står for langt de fleste firmabiler - ofte får betydelige flådejerrabatter og derfor kan tilbyde biler med meget attraktive beskatningsgrundlag.

Selvstændige med fri bil indgår ikke i opgørelsen, uagtet at de beskattes efter samme regler, hvis deres firmabil indgår i deres virksomhedsordning. Det skyldes, at de ikke foretager indberetning af værdien af deres firmabil til e-Indkomstregistret.

Af de samlede antal lønmodtagere med fri bil har henholdsvis de 3.445 (2018) og 3.422 (2017) status som direktør eller hovedaktionær. De fleste vil nok tænke, at denne gruppe kører i dyrere biler end de fleste andre, men faktisk er den gennemsnitlige skattepligtige værdi for disse på niveau med resten af firmabilfolket, idet de har udgjort henholdsvis 77.662 kr. (2018) og 75.538 kr. (2017).

De nye beskatningsregler er vedtaget

Folketinget vedtog i sidste uge det af skatteministeren fremsatte [lovforslag](#) om ændring af reglerne for beskatning af fri bil. Forslaget blev vedtaget i den form, som det var fremsat, og indebærer ændringer på to punkter.

For alle typer af el- og pluginhybridbiler gives der i perioden 1. april - 31. december 2020 et nedslag i den månedlige skattepligtige værdi med 3.333 kr. for at stimulere salget af denne biltype. Det giver en samlet skattelettelse på omkring 17.000 kr. i år for en topskattebetaler.

For leasede firmabiler, hvor der sker genberegning af registreringsafgiften, skal beskatningsgrundlaget fremover forhøjes med den ekstra afgift. Denne regel har virkning for leasingbiler, der tages i brug som firmabiler den 1. februar 2020 eller senere. Skærpelsen rammer dermed også dem, der har bestilt en ny firmabil for længe siden, men som først får den leveret nu. Du kan læse mere om ændringerne i [denne artikel](#).

"Dette er dog ikke udtryk for, at flertallet af lønmodtagere med firmabil kører i mellemklassebiler"

Lønproduktion i udlandet kan give momsbovl i Danmark

Danske virksomheder, der får fremstillet deres varer i fx Polen, er nødt til at lade sig momsregistrere dér, hvis de får leveret råvarer til fabrikken fra et andet EU-land, og/eller hvis de færdige varer ikke alle sendes til Danmark.

Af Louise Eide Hartung, ljs@bdo.dk

En del danske virksomheder benytter sig af lønproduktion i udlandet. Det betyder, at de sender deres råvarer til udlandet - typisk til Polen eller Litauen - hvor en lokal virksomhed står for fremstillingen af de færdige varer, som efterfølgende sendes til Danmark.

Et sådant set-up giver sjældent udfordringer, da det ikke har momsmæssige konsekvenser, at en virksomhed sender råvarer til forarbejdning i udlandet, hvis de færdige varer altid går den modsatte vej - altså til virksomheden i Danmark.

Meget ofte er vareflowet imidlertid et andet. Enten fordi nogle af råvarerne ikke sendes til produktionslandet fra Danmark, men kommer direkte fra en leverandør i et andet EU-land. Eller fordi nogle af de færdige varer ikke sendes til Danmark, men direkte til kunder i andre lande. I sådanne tilfælde skal den danske virksomhed lade sig momsregistrere i produktionslandet, hvilket mange overser. Det kan give store udfordringer.

Et eksempel fra det virkelige liv

En dansk virksomhed har specialiseret sig i salg af en bestemt type tøj, som virksomheden får syet hos en leverandør i Polen. Det færdige tøj sendes for størstedelens vedkommende fra syfabrikken til den danske virksomhed, men en mindre del sendes fra fabrikken til kunder i andre EU-lande, herunder i Polen.

Råvarerne til produktionen indkøbes i Frankrig, Spanien og Italien og sendes herfra direkte til fabrikken i Polen, men leverandørerne udsteder deres fakturaer til den danske virksomheds danske momsnummer, og den danske virksomhed har beregnet og betalt erhvervsmoms af købet, mens et tilsvarende beløb er fratrukket som indgående moms.

Denne fremgangsmåde er imidlertid ikke korrekt. Med det beskrevne vareflow er den danske virksomhed forpligtet til at lade sig momsregistrere i Polen og til at instruere sine sydeuropæiske leverandører om, at de skal fakturere til virksomhedens polske momsnummer. Under dette skal der beregnes polsk erhvervsmoms, men et tilsvarende beløb kan fradrages som indgående moms. Præcis som i Danmark.

Når det gælder de færdige varer, skal disse alle faktureres med angivelse af den danske virksomheds polske momsnummer. Den del af varerne, som sælges til kunder i Polen, skal derfor også faktureres med polsk moms. Den del af varerne, der sendes til Danmark eller til kunder i andre EU-lande, skal faktureres med angivelse af det polske momsnummer, men med omvendt betalingspligt.

Risikoen ved ikke at gøre det rigtigt

Den umiddelbare risiko ved at gøre tingene på den forkerte måde består i, at Skattestyrelsen nægter den danske virksomhed fradrag for den betalte erhvervsmoms af leverandørfakturaerne. Hertil kan komme et krav fra de polske myndigheder om betaling af polsk moms for de varer, som er sendt fra fabrikken til polske kunder.

Efterbetalingen af moms i Danmark vil måske kunne undgås, hvis den danske virksomhed kan formå sine leverandører til at udstede kreditnotaer til det danske momsnummer og nye fakturaer til det polske momsnummer, men det er ikke altid muligt. Hvis tingene gøres rigtigt fra starten, kan meget besvær derfor spares, ligesom risikoen for store efterregninger kan elimineres.

"I sådanne tilfælde skal den danske virksomhed lade sig momsregistrere i produktionslandet, hvilket mange overser"

Regnskabsmæssig behandling af låneomlægninger

En særlig 10 %-test er en af de afgørende faktorer for, om en låneomlægning skal anses for at have medført en væsentlig ændring af et lån. Et skift af realkredit- eller pengeinstitut udgør ikke i sig selv en væsentlig ændring.

Af Ditte Mosegaard Jørgensen, dme@bdo.dk

Den regnskabsmæssige behandling af en låneomlægning afhænger af, om denne har medført en væsentlig ændring af et givet lån. Dette afgøres ved en særlig test, hvor nutidsværdien af de fremtidige ydelser på det nye lån sammenlignes med nutidsværdien af de tilsvarende ydelser på det gamle lån.

Hvis nutidsværdien af de nye ydelser er mindst 10 % højere eller mindst 10 % lavere end nutidsværdien af de gamle ydelser, er der tale om en væsentlig ændring. Er forskellen derimod mindre end +/- 10 %, er der tale om en ikke-væsentlig ændring. Nutidsværdien skal i begge tilfælde beregnes ved anvendelse af den samme effektive rente, nemlig den som blev anvendt til amortisering af det gamle lån.

Ændring af karakteren af et lån anses altid for en væsentlig ændring, også selvom værdien af de fremtidige ydelser ikke ændrer sig. Det gælder fx ved ændring fra fast til variabel rente eller omvendt eller ved overgang til/fra ansvarligt eller konvertibelt lån. Derimod anses et kreditorkifte ikke i sig selv for en væsentlig ændring.

Væsentlig ændring

Hvis en omlægning anses for væsentlig, betragtes det som indfrielse af det gamle lån og optagelse af et nyt. Derfor udgår det gamle lån af balancen og kursgevinsten/-tabet ved omlægningen indregnes i resultatopgørelsen.

Det nye lån indregnes i balancen til amortiseret kostpris, som ved begyndelsen udgør det modtagne låneprovenu med fradrag af de låneomkostninger, som kan henføres til dette.

Ikke-væsentlig ændring

Hvis en låneomlægning regnskabsmæssigt anses for ikke-væsentlig, består der to muligheder, hvoraf den første udspringer af den nye IFRS 9, mens den anden beror på den hidtidige praksis efter IAS 39. Da Erhvervsstyrelsen så vidt vides ikke p.t. har fastslået, at sidstnævnte ikke længere kan anvendes under årsregnskabsloven, er dette efter vores opfattelse stadig en mulighed.

Mulighed 1 (IFRS 9)

Efter denne skal der ske straks-indregning af kursgevinsten/-tabet ved omlægningen i resultatopgørelsen. Gevinsten/tabet opgøres som forskellen mellem de fremtidige ydelser på det gamle lån og ydelserne på det nye lån tilbagediskonteret med det gamle låns effektive rente.

Låneomkostninger - både de oprindelige og dem fra omlægningen - skal fortsat amortiseres over det nye låns løbetid. Derved fastholdes den effektive rente for det gamle lån, dog justeret for amortiseringen af låneomkostningerne fra omlægningen.

Den bogførte værdi af det gamle lån reguleres med den opgjorte kursgevinst/-tab samt de nye låneomkostninger, hvorefter den nye amortiserede kostpris beregnes ud fra den justerede effektive rente.

Mulighed 2 (IAS 39)

Efter denne skal kursgevinsten/-tabet ved omlægningen ikke indregnes i resultatopgørelsen, men kan i stedet overføres og indregnes i den amortiserede kostpris for det nye lån. Låneomkostningerne amortiseres over det nye låns løbetid.

BDO Statsautoriseret revisionsaktieselskab, en danskejet rådgivnings- og revisionsvirksomhed, er medlem af BDO International Limited - et UK-baseret selskab med begrænset hæftelse - og del af det internationale BDO-netværk bestående af uafhængige medlemsfirmaer. BDO er varemærke for både BDO-netværket og for alle BDO medlemsfirmaerne. BDO i Danmark beskæftiger godt 1.250 medarbejdere, mens det verdensomspændende BDO-netværk har over 90.000 medarbejdere i 165 lande.

Denne publikation er skrevet i generelle vendinger og skal alene betragtes som generel vejledning. Publikationen dækker ikke specifikke situationer, og du bør ikke handle - eller undlade at handle - uden at have fået professionel rådgivning. Kontakt venligst BDO for at drøfte de specifikke problemstillinger. BDO, vores partnere og medarbejdere påtager os ikke ansvar for tab foranlediget af en handling, der er taget - eller ikke er taget - på baggrund af oplysningerne i denne publikation.